

วิธีค่าเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาค่าที่สะคบหากลางนักเรียนชั้นปีที่สอง ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวิธีค่าเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษารังสี เป็นนักเรียนชั้นปีที่สอง ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2524 จำนวน 10 โรง จากห้องหมู่ 11 โรง อีก 1 โรง คือโรงเรียนวัดพระเชคพุน นัน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์คลองเครื่องมือในการวิจัย

โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร คือ โรงเรียนวัดคุณกูฎิศักดิ์วิหาร โรงเรียนวัดตรีทศเทพ โรงเรียนวัดราชนกคตา โรงเรียนวัดมหาธาตุ โรงเรียนวัดสุทัศน์ โรงเรียนวัดราชนูรณะ โรงเรียนวัดมหาธาตุ โรงเรียนวัดอินทร์ วิหาร โรงเรียนวัดใหม่อมตรส และ โรงเรียนราชบพิธ

การเลือกตัวอย่างประชากร ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ห้องเรียนละประมาณ 30 คน รวม ห้องล้วน 300 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน นักเรียนหญิง 155 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรังสี ประกอบด้วยแบบสอบถามฐานทางเศรษฐกิจ ของผู้ปกครองนักเรียน และแบบทดสอบการสະคគค่าของนักเรียน

1. แบบสอบถามฐานทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียน

1.1 การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ค่าเนินการดังนี้

- 1.1.1 ศึกษาเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง
ระดับรายได้ ความยากจน และความเหลื่อมล้ำ
ของรายได้ในประเทศไทย
- 1.1.2 สร้างข้อค่าถ้วนแบบปลายปี ให้ผู้ประกอบ เลือก
คำตอบตามความเป็นจริง เนื้อหาในแบบสอบถาม
ประกอบด้วยสถานะของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่
ค้าย จำนวนพื้นที่ของบ้านพักเรียน รายได้ของพ่อแม่
หรือผู้ปกครอง และอาชีพของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

1.2 เกณฑ์ในการพิจารณาฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคล

เอ้อย มีศุข มีความเห็นว่า เส้นคันระดับรายได้ (cutt - off) ของคนจนและคนรวย
นั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพนิจของนักบริหาร หรือรัฐบาลจะกำหนดเป็นอย่างไร จะให้ผู้มีรายได้
ระดับใด เป็นผู้ที่ไม่จน¹ ในปี 2519 กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ได้กำหนดค่าใช้จ่ายเฉลี่ย
ต่อเดือนของครอบครัวในกรุงเทพมหานคร พบร้า มีรายจ่ายเฉลี่ยเดือนละ 3,114 บาท²
นั้น ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จึงควรจะมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 3,114 บาท และ
ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จึงควรจะมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 3,114 บาท แต่เนื่อง
จากปัจจุบันภาวะทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปตามตัวชี้วัดราคาน้ำมันโลกที่เพิ่มขึ้นในแท่งละปี
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดค่า ครอบครัวที่มีรายได้ต่อเดือนเกิน 5,000 บาทขึ้นไป
ถือว่าเป็นครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ทั้งนี้ โดยคูณประกอบกับจำนวนพื้นที่ของ
นักเรียนในครอบครัวด้วย โดยถือเกณฑ์ว่า ครอบครัวปกติมีบุตรไม่เกิน 4 คน และ
ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 3,500 บาท

¹ เอ้อย มีศุข, "Income Distribution in Thailand." (May 1975),
อ้างถึงใน ลักษณ์ ภวัตภานนท์, "รายได้ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของรายได้
ในประเทศไทย," เอกสารวิชาการฝ่ายรายได้ประชาธิค กองนักวิชาชีวประสาท,
(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กุมภาพันธ์ 2522), หน้า 32.

² ลักษณ์ ภวัตภานนท์, "รายได้ความยากจนและความเหลื่อมล้ำของรายได้
ในประเทศไทย," หน้า 33.

2. แบบทดสอบการสะกคคำของนักเรียน

2.1 การสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ค่าเฉลี่ยการถังสี่

2.1.1 รวมรวมคำศัพท์ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่สอง
จำนวน 798 คำ จากหนังสือคู่นี้ของการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ของ
กระทรวงศึกษาธิการ

2.1.2 หาช่วงเวลาความสนใจในการเขียนคำของนักเรียน
และจำนวนคำที่เขียนได้โดยสุ่มค่า 100 คำ จากบัญชีคำ จำนวน 798 คำ และให้นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง โรงเรียนวัดพระเชตุพน เขตพระนคร จำนวน 10 คน ซึ่งไม่ใช่
ตัวอย่างประชากร และไม่มาระยะการสุ่ม ให้ทดลองเขียนคำตามคำบอกโดยแบ่งการ
ทดลองเป็น 2 ครั้ง ทดลองครั้งละ 5 คน แล้วจับเวลาหั้งแต่เด็กเริ่มเขียนคำแรก
จนถึงเวลาที่เด็กมีพฤติกรรมที่แสดงว่า ไม่สนใจเขียนอีกต่อไป แล้วหาเวลาเฉลี่ยได้
เวลาที่เป็นช่วงความสนใจในการเขียนของเด็กจะบันชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ประมาณ
30 นาที จำนวนคำที่เขียนได้ 55 คำ

2.1.3 จัดระดับความยากง่ายในการสะกคคำหั้งหมกโดย

(1) นำคำจากบัญชีคำหั้งหมก 798 คำ มาให้นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง โรงเรียนวัดพระเชตุพน เขตพระนคร สังกัดกรุงเทพมหานคร
จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากร เขียนคำตามคำบอก
ครั้งละ 50 คำ ใช้เวลา 30 นาทีต่อครั้ง รวมทั้งสิ้นใช้เวลาทดลอง 16 ครั้ง

(2) นำคำหั้งหมกมาตรวจความถี่ของคำ
ที่เขียนผิด และเรียงลำดับคำที่นักเรียนเขียนผิดมากที่สุด ซึ่งถือเป็นคำยากไปหาคำที่
นักเรียนเขียนผิดน้อยที่สุด ซึ่งถือเป็นคำง่าย แล้วจัดระดับความยากง่ายของคำเป็นห้า
กลุ่มดังนี้

ก. คำที่ยากมาก เป็นคำที่นักเรียนเขียนผิดคร้อยละ 80.6-100

ข. คำที่ยากเป็นทำที่นักเรียนเขียนผิดคร้อยละ 65.6-80.5

ค. คำที่ยากปานกลาง เป็นคำที่นักเรียนเขียนผิดคร้อยละ

35.6 - 65.5

ง. คำที่ง่ายเป็นคำที่นักเรียนเขียนผิดคร้อยละ 5.6 - 35.5

จ. คำที่ง่ายมาก เป็นคำที่นักเรียนเขียนผิดคร้อยละ 0 - 5.5

2.1.4 จัดประชุมของค่าที่เขียนผิดเพื่อทำแบบทดสอบคั่งนี้คือ

(1) นำค่าที่นักเรียนเขียนผิดตั้งแต่ค่าที่มากปานกลางไปทางมาก มากจัดเป็นประเททได้ 5 ประเทท ตามลักษณะของค่า คือ

ก. ค่าที่มีจำนวนพยางค์น้อย ($1 - 2$ พยางค์) และพยางค์มาก (3 พยางค์ขึ้นไป)

ข. ค่าที่มีค่าส่วนกลางตามมาตรฐานทั่วสากล และไม่ตรงมาตรฐานทั่วสากล

ก. ค่าที่มีรูรัมยุกต์ $+ \infty$ กับกับ

ง. ค่าที่เขียนถูกอักษรที่ใช้น้อย เช่น ๗ ๘ ๙

จ. ค่าที่มีอักษรควบกันด้วยและอักษรนำ

(2) สูบคำหัง 5 ประเทท ตามสัดส่วนที่เหมาะสม

ให้ค่าหังหมก 100 คำ สร้างเป็นแบบทดสอบ 1 ชุด

2.2 ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบนี้ใช้วัดความสามารถในการเขียนสระกากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง เป็นแบบทดสอบเขียนคำตามคำบอก จำนวน 100 คำ แบ่งเป็น 2 ตอน ๆ ละ 50 คำ โดยหัดตอนค่าที่ $1 - 50$ เป็นตอนที่ 1 และค่าที่ $51 - 100$ เป็นตอนที่ 2 แต่ละตอนใช้เวลาในการทดสอบ 45 นาที

2.3 เกณฑ์การให้คะแนน

ค่าที่นักเรียนเขียนถูกต้อง คือเขียนโดยเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 จะได้ 1 คะแนน
ค่าที่นักเรียนเขียนผิด คือเขียนสระกากต่างไปจากกฎปั่นที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 จะได้ 0 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. นำแบบทดสอบการสะกัดคำที่สร้างขึ้นหั้งสองตอนไปทดสอบนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร ที่ละโรง ๆ ละ 2 ครั้ง เวลาห่างกันไม่เกิน 3 วัน โดยแบ่งทดสอบครั้งละ 1 ตอน ผู้วิจัยให้ทดสอบให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกที่จะคำคายคนเอง จนครบทั้ง 10 โรงเรียน โดยบอกคำ 1 ครั้ง อธิบายความหมายด้วยการยกประโยชน์ตัวอย่างบอกคำอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงให้นักเรียนลงมือเขียน เมื่อเด็กเขียนเสร็จแล้ว อย่างน้อย 25 กน จึงให้เขียนคำต่อไป

2. ส่งแบบสอบถามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร ให้ผู้ปกครองตอบโดยปากนักเรียนไปให้ผู้ปกครอง และครูประจำชั้น เป็นผู้ช่วยรวบรวมไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาคำที่สะกดยากโดย

1.1 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ คำที่เขียนถูกต้องได้ 1 คะแนน คำที่เขียนผิดได้ 0 คะแนน

1.2 หากการอ่านของคำที่นักเรียนเขียนผิดที่ละคำ จนครบ 100 คำ

1.3 หากการอ่านของคำผิดแต่ละประเภททั้ง 5 ประเภท

2. วิเคราะห์หาลักษณะคำที่นักเรียนเขียนผิด โดยนำคำที่นักเรียนเขียนผิดแต่ละคำ มาแยกลักษณะการเขียนผิดได้ 8 ลักษณะ คือ สะกดไม่ได้เลย ใช้พยัญชนะผิด ใช้สระผิด ผิดตัวสะกด ผิดวรรณยุกต์ วางสระผิดที่ วางวรรณยุกต์ผิดที่ และผิดการันท์ แล้วนำคำที่เขียนผิดแต่ละลักษณะ มาหาค่าร้อยละ

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการสะกดคำ ระหว่างนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง และนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ โดยการทดสอบคำที่ ($t - test$)

4. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการสังเกตค่าระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยการทดสอบค่าที่ (*t-test*)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$1. \text{ การหาค่าร้อยละของค่านี้สังเกตฯ } = \frac{\text{จำนวนค่านี้ที่บีบ} \times 100}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}}$$

$$2. \text{ การหาค่าร้อยละของลักษณะค่าที่เขียนนิพนธ์ } = \frac{\text{ลักษณะที่บีบ} \times 100}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}}$$

3. การวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สูตร¹

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1) s_1^2 + (n_2-1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ t แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

\bar{x}_1, \bar{x}_2 แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

s_1^2, s_2^2 แทนค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

n_1, n_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

¹ สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ, สถิติวิทยาทางการศึกษา

(กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2522), หน้า 217.